

יום מצין

הצדיק מיבנאל זי"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

יום מצין

יגלה את מעלת כל יום, ואיך יכולים להצליח
בכל יום, ולהיות הכי מאשר בחיים, ויתן עצות
נפלאות להגיע לזה.

בנוי ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה, אדוננו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,

מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיר הקדש יבנאל תובב"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

יום מציין

.א.

יגלה את מעלת כל יום ויום, ואשר על האדם
לזכור, שאין לו רק את היום הזה.

בני ובנותי היקרים! עליכם להתחזק באמונה
פשוטה בו יתברך, כי העקר בזה העולם זה רק
אמונה, להחזיר בנו, שהקדוש-ברוך-הוא מתיי
ומהנה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח,
חי, מדבר, זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא, ואז
נזכה ל"יום מציין". ולמה אנו רואים בני-אדם
ממרמרים, שבכל יום ויום עוברים עליהם צרות
וסבל, כי אין לה יום, שלא יעבר על האדם אינה
סבל או משבר? מחמת העדר אמונה. כי כשאדם
זוכה לאמונה ברוכה ומזככת בו יתברך, כל החיים

שלו הולכים בדרך אחרת לגמרי, וכל יום ויום אצלו "יום מצין", וכבר אינו צריך כלום, רק את הקדוש-ברוך-הוא. ואיך זוכים לזה? אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ז, חלק א', סימן ערב), אשר כתוב (תהלים צה, ז): "היום אם בקולו תשמעו", אם אדם רוצה לשמע בקולו ותברך, ללכת בדרךיו ותברך, צריך לדעת, שאין לו כלום רק היום הזה; כי בדרך כלל בני-אדם דוחים מיום ליום, ואומרים: "היום הזה איננו יום, היום הזה רע לי, מר לי, מחר אעשה" וכו'. ובאמת כל יום הוא "יום מצין" להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, להרגיש את האור של הקדוש-ברוך-הוא, אלא טבעם של בני-האדם, שדוחים את הכל ליום המחר, ואומרים: "היום קשה לי מאד". לכן מאבדים את היום שלהם, ורע ומר להם ביום הזה, אשר ביום הזה היו יכולים להרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, ולהשתשע בשעשוע דמלפא; כי באמת הקדוש-ברוך-הוא מאיר אורו ותברך בכל יום ויום, ואם היינו זוכים לדעת את זאת, שהיום הזה גם-כן יום, ולא היינו דוחים למחר, אז היה לנו "יום מצין", והיינו תמיד בשלום ובאהבה עם הזולת. אלא אצל כל אחד ואחד שחוטא, ובפרט בפגם הברית, שזו

קלפת עמלק, שנאמר בו (דברים כה, יח): "אשר קרף בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך, ואתה עיף ויגע ולא ירא אלקים"; עמלק גימטריה ספק, שמכניס באדם ספקות "היש הוי"ה בקרבנו אם אין" (שמות יז, ד), ועל-ידי-זה מקררו מקינים המצוות, מלמוד התורה, מאמונה פשוטה בו יתברך, ואחר-כך מי שפבר נכשל בר מינן, לזכר אותו היטב במצותו, עד שאדם "עיף ויגע וכבר לא ירא אלקים", וזה מביא לו את כל הצרות, פי קלפת עמלק מכניסה ספק באדם, ואומרת לו: "היום הזה אינו 'יום מצין', היום הזה אינך יכול להתקרב להקדוש-ברוך-הוא". ולכן אנו מוצאים במלחמת עמלק (שמות יז, ט): "ויאמר משה אל יהושע, בחר לנו אנשים וצא הלחם בצמלק מחר"; משה רבנו אומר ליהושע, שיצא וילחם עם העמלק הזה שדוחה אותך ליום המחרת, שאומר לך, אשר היום הזה אינו "יום מצין" להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, היום הזה אינו "יום מצין" להיות בשמחה, אלא מחר כבר תהיה בשמחה. ובאמת אומרים חכמינו הקדושים (פנחומא שמיני, סימן ב'): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר. ולכן אדם צריך להיות

פקח, לדעת שהיום הזה הוא "יום מצין", "היום הזה אני חוזר בתשובה שלמה ומתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, ומדבר אליו ומתודה לפניו יתברך, היום הזה אני לומד תורה, והיום הזה אני מתחזק" וכו', ואם אדם היה הולך בצורה כזו, כל יום ניום היה לו "יום מצין". אך דא עקא שקלפת עמלק שוברת את האדם, ומראה לו כאלו היום הזה איננו יום, ודווקא אותו מיום ליום, ועל-ידי-זה אדם שבור ורצוץ, ואינו יודע לשית עצוה בנפשו.

ולכן, בני ובנותי היקרים! אם אתם רוצים לזכות שיהיה לכם "יום מצין", זכרו מה שכתוב בזהר (חלק א' מו.): לילה לית בלא יום, לא לית יום בלא לילה; הינו בכל יום יש חשך ואור, חשך ואור, פרושו קדם עובר על בני-אדם חשך, ואחר-כך יש להם אור, וכמו שכתוב (בראשית א'): "ויהי ערב ויהי בקר יום אחד", בכל יום אדם מרגיש שבור ורצוץ, מאכזב ומדכדך, אבל אם אדם זוכה להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה מהפך את החשך לאור, שזו המדרגה הכי עליונה שאדם צריך להגיע אליה; פי מי מאתנו אינו סובל מרירות?! מי מאתנו אינו סובל

משברים ואכזבות בחיים?! אָבֵל אֵין זֹו עֲצָה
 לְהִשָּׂאֵר בְּזֵה, עֲקֹר הָעֲצָה, שְׁאֲדָם צָרִיף לְזִכֹּר, שְׁכֹל
 יוֹם וַיּוֹם הוּא "יוֹם מְצִיָּן", וְכֵן שְׁאֵין לוֹ רַק הַיּוֹם
 הַזֶּה. וְאִם אָדָם יִלֵּף בְּצוּרָה כְּזוֹ, כָּל חַיָּו יִהְיֶה חַיִּים
 גְּעִימִים, חַיִּים מְתַקִּים, כִּי יֵשׁ לוֹ "יוֹם מְצִיָּן", וְזֶה
 מֵה שֶׁפְּתוּב אֶצֶל אַבְרָהָם אָבִינוּ (בְּרֵאשִׁית כד, א):
 "וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַיָּמִים", וּמוּבָא בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ
 (חֵלֵק א' קכט), שְׁאַבְרָהָם אָבִינוּ מֵלֵא כָּל יוֹם וַיּוֹם
 שְׁלוֹ עִם טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי, כִּי כָּל יוֹם הָיָה אֶצְלוֹ
 "יוֹם מְצִיָּן", וְקָרַב אֲנָשִׁים לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 גְּלָה וּפְרָסָם לְכֻלָּם, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמִהָיָה
 וּמִקָּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְהַחֲדִיר אֲמוּנָה
 בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֱלוֹ הַגֵּרִים שְׂגִיר וְקָרַבָּם
 אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְלָכֵן מִפְּלִיגִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 בְּמַעֲלַת אַבְרָהָם אָבִינוּ, עַד כְּדֵי כָּף, שְׁאוּמְרִים
 (בְּרֵאשִׁית רבָּה, פָּרָשָׁה יב): "אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ 'בְּהַבְּרָאָם'" — בְּאַבְרָהָם, בְּזִכְוֹתוֹ שֶׁל
 אַבְרָהָם כָּל הַבְּרִיאָה הָיְתָה, כִּי הוּא גְּלָה וּפְרָסָם אֶת
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכֻלָּ הָעוֹלָם כְּלוּ. כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה י:): הַקְּרִיאָה אַבְרָהָם שְׁמוֹ
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּפֶה כָּל עוֹבֵר וְשָׁב; וְאֵיךְ
 זָכָה לָזֶה? דִּיקָא עַל-יְדֵי: "וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא

בַּיָּמִים, שֶׁפֶל יוֹם וַיּוֹם הָיָה לוֹ "יוֹם מִצִּין"; לְזֵאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים! אִם נִרְגֵּיל עֲצָמֵנוּ לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִיוֹם הָאֶתְמוּל, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִיוֹם אַחַר, אֲלֵא נִזְכֹּר שְׂאִין לָנוּ רַק הַיּוֹם הַזֶּה, אִזְ יִהְיֶה לָנוּ "יוֹם מִצִּין", וְנִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֶל הַבוֹרָא יִתְבַּרַּךְ שְׁמוֹ, וְלִדְבַר אֱלֹוֵי בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלָנוּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה גְדוֹלָה מִזֶּו, שְׂאָדָם זוֹכֶה לְפָרֵשׁ שִׁיחַתוֹ אֱלֹוֵי יִתְבַּרַּךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף אָנוּ נִמְצָאִים בְּעוֹלָם הַזֶּה הַגִּשְׁמִי, הָעֵב וְהַגֵּס, הַמָּלֵא כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, תַּאֲוֹת וּמַדוֹת רַעוֹת, וְהָעַרְב־רַב הַתְּעַרֵּב בִּיְנֵינוּ, וְהַחֲדִירוֹ בְּנוֹ מִיְנוֹת וּכְפִירוֹת, וְעוֹשִׁים צְחוּק מְכָל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, מְזוֹלְזָלִים בְּמַצּוֹת, מְלַגְלָגִים עַל חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל. עִם כָּל זֹאת, כְּשִׁיחַוִּידֵי זוֹכֶה, וְאֵינוּ מְסַתְּפֵל סְבִיבוֹ, אֲלֵא יוֹדֵעַ שֶׁהַיּוֹם הַזֶּה הוּא גַם־כֵּן יוֹם, וּבַיּוֹם הַזֶּה אָנִי יָכוֹל לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶהוּ "יוֹם מִצִּין" לְדַבֵּר אֱלֹוֵי יִתְבַּרַּךְ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, אָדָם זֶה חַי חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים וְעַרְבִים. וְלֹא בְּחַנֵּם שְׂאוּמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פִּנְחוּמָא וַיֵּרָא א'): אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְיִשְׂרָאֵל: הָיוּ זְהִירִים בְּתַפְלָה, שְׂאִין מִדָּה אַחֲרֵת יָפָה הַיְמִנָּה, וְהִיא גְדוֹלָה מְכָל הַקְּרַבְנוֹת, וְאֶפְלוֹ אֵין אָדָם כְּדַאי לְעַנּוֹת בְּתַפְלָתוֹ

ולעשות חסד עמו, כִּינֵן שְׁמֵת־פֶּלֶל וּמִרְבָּה
 בְּתַחֲנוּנִים, אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמּוֹ; וְאִיךָ אָדָם זֹכֶה
 לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ? ! הֲלֹא עַל כָּל אֶחָד מֵאַתָּנוּ
 מְנַחַת כְּבִדּוֹת, מֵרַב חַטָּאִים וְעִוְוֹנוֹת שְׁחָטָאנוּ,
 וְנִתְרַחַקְנוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, בַּר מִיָּנֵן, עַד שְׁנַעֲלֵם וְנִסְתָּר
 מֵאַתָּנוּ הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְזֶה עוֹשֶׂה אוֹתָנוּ
 כְּבָדִים, שְׁאָנוּ מְרַגְּשִׁים עֲצָבוֹת, עֲצָלוֹת וְדִכְדּוּף; כִּי
 בּוֹ בְּרָגַע שְׁנַעֲלֵם וְנִסְתָּר מֵהָאָדָם אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 הוּא מִסְתַּכֵּב מִמְרָמֵר, וְאִינוּ קוֹלֵט, שֶׁהִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאַצְלוֹ, וְאִין לוֹ בְּזֶה
 הָעוֹלָם רַק הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְלָכֵן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי
 הַיְקָרִים! אִם תִּרְגְּלוּ עֲצַמְכֶם לִילֵךְ רַק בְּדַרְךְ זֶה,
 לְדַעַת שְׁפָל יוֹם הוּא "יוֹם מִצִּין", אֲזַ תִּזְכּוּ לְהִתְקַרֵּב
 אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיֵאִיר לָכֶם אוֹר זֵיו וְחַיּוּת
 וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

ב.

יְגַלֶּה אִיךָ שְׁבָכָל יוֹם וַיּוֹם הָאָדָם יָכוֹל לְהַגִּיעַ אֶל
 דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים, גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרַגָּה הַכִּי
 עֲלִיוֹנָה.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלִיכֶם לִידַע, שְׁבָאֲמַת

בכל יום יום מתגלים לאדם אורות עליונים, אורות צחצחות, ואדם יכול להגיע בכל יום למדרגות הכי עליונות, כמו שמגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן פד), ששאלו תלמידיו של רבי נחוניא בן הקנה את רבם: במה הארכת ימים? אמר להם: ותרן הייתי במקמוני (מגלה כת). מסביר רבנו ז"ל, שבאמת כל יום יום מתגלה האור הגנוז של הבורא יתברך שמו, אבל לא כל אחד זוכה לראותו. הצדיקים הדבוקים בהקדוש-ברוך-הוא, הצדיקים המתבודדים אל הקדוש-ברוך-הוא, הצדיקים המיחדים יחודים, הצדיקים המקשרים ומדבקים את מח מחשבתם, שזה לבוש נשמתם, אל האין סוף ברוך הוא, להם מתגלה האור הגנוז, אבל אלו האנשים הפשוטים, שנכשלו בעוונות, ומכל שפן רשעים, שעשו דברים מגנים, להם מבהל ומבלבל המח והדעת, עד שנופלים בדכאון, ונכנסים בתוך עצמם, עד שמתיאשים מחייהם, ורעים ומרים להם החיים כלענה. וכך מוכא בזהר (עין חלק ג' סד:), שבכל יום יום מתגלה פרחוף השכינה, ורואה לפניו את כל העולמות, כי כל יום יום יש בו גלוי אלקות, ומאירות כל העשר ספירות באדם: כתר, חכמה, בינה, חסד, גבורה,

תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות, שאלו החמשה פרוצופים: אריך אנפין, אבא ואמא, זעיר ונוקבא, ומאירים לכל אחד, אלא כל יום יש לו גדר, ולא כל אחד זוכה לראות את השכינה בכל יום, ומה מכסה את השכינה? כמו החשך הממשיך את האור, כף מי שחטא לפניו יתברך, מי שעשה מעשים מגנים, ונתרחק מהקדוש-ברוך-הוא, ורוצה להכנס אל הקדשה, באות מחשבות זרות, נחשים ועקרבים, ומבלבלים את מחשבתו, ונופל בדכאון, ואינו רואה ביום הזה שום טוב. שואל רבנו ז"ל: מה עושים, שכל אחד ואחד מאתנו יזכה שיהיה לו "יום מצין", וגם הוא יזכה לאור הגנוז? אם ילך בדרך של אהבה עם הזולת, יתגלה לו האור אין סוף, שזה מה שאמר רבי נחוניא בן הקנה, שגלה סתרי נסתרות, וכששאלוהו: איך זכית להאריך ימך, שכל יום ויום יהיה לך "יום מצין"? ענה ואמר: ותרן הייתי במקמוני; הינו למה בני אדם שבורים כל-כף? פי אף אחד אינו רוצה לומר, כל אחד מתנגח עם זולתו ורכ ונלחם בו חזיתית. וזוהי תשובת רבי נחוניא בן הקנה לתלמידיו, שהיה ותרן במקמונו, ועל-ידי-זה זכה שכל יום ויום נארך לו. ואומר רבנו ז"ל, שזו הייתה

מדרגת אברהם אבינו, שהלך בדרך אהבה. וזה מה שפיתוב בתקוני זהר (תקון ע', דף קיח): מסטרא דימינא מחא חורא ככספא; מי שהולך בדרך ימין, מחו מזבף ככסף. אברהם אבינו אהב את הקדוש-ברוך-הוא, והכניס אהבה בתוך הבריות, כמו שפיתוב (דברים ו, ה): "ואהבת את ה' אלקיך", ואומרים על זה חכמינו הקדושים (ספרי ואתחנן לב): אהבו על כל הבריות כאברהם אביך; אברהם אבינו הלך ברכי אהבה ונעם, ואת זאת החדיר בבני דורו, וכך קרבם אל הקדוש-ברוך-הוא.

ולכן, בני ובנותי היקרים! אם אנו רוצים שיהיה לנו "יום מצ'ין", יום שמח, שנרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, ונזכה לאמונה ברוחה ומזפכת בו יתברך, שכל האפיקורסות והכפירות, הדעות נפסדות וכו' של הערב-רב, לא יפנסו בנו, ולא יעשו אצלנו שום רשם, עלינו למסר נפשנו לילך רק בדרך של אברהם אבינו, לאהב את הבריות, פי לצערנו הרב כשאדם חוטא, נעשה איש מר ומריר יום, וזורק מרירותו על אחרים. כמו שפיתוב (שמות טו, כג): "על-כן קרא שמה מרה, פי מרים הם"; אדם אשר הוא ממרמר בתוך תוכו, קורא

לכלם ממרמרים, ואינו שם על לב, שיש אנשים, אשר יש להם אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, והם הכי מאשרים בתייהם; כי כל אלו החיים על-פי הדרך התורה וקיום המצוות, הם זוכים ל"יום מצין", ולהם החיים אחרים לגמרי. אבל כל אחד ואחד מאתנו יכול לזכות לזה, כי בכל יום ויום נתגלה גלוי אלקות במדרגה הכי עליונה, אם נרגיל עצמנו לילך בדרך אברהם אבינו, שהלך תמיד באהבה, אזי גם אנו נזכה למח נקי ככסף מזבף. ולכן אדם צריך לראות להיות ותרן בתוך ביתו, כמאמרם ז"ל (במדבר רבה ט): למדה אותך תורה שתהיה ותרן בתוך ביתך; אדם צריך להיות ותרן לגבי בני ביתו, לגבי הזולת, עשו לו הזק — ימחל. וכמאמרם ז"ל (שם): נשפף יין — הוי ותרן; לא צריכים להפגס במריבות, בופוחים, להשפיל ולבזות את הזולת, אשר זה מצמצם את המח, מקצר את היום, ובמקום שיזכה ל"יום מצין", יש לו יום מר. וכמו שפני-אדם מתבטאים: "היום הזה אינו היום שלנו", "היום הזה מר לנו, נגרם לנו הפסד"; כי כל יום ויום הוא "יום מצין" להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, היום הזה אף פעם לא ישוב לכם, ראו 'לגנב' ביום הזה איזה טוב, תעשו בו

איזו צדקה וחסד עם העני. וכמאמרם ו"ל (שבת קנג), שאמר רבי אליעזר: ושוב יום אחד לפני מיתתך. שאלוהו תלמידיו: וכי יודע אדם איזה יום מות? ענה ואמר להם: וכל שפן ישוב היום, שמא מות למחר. נמצא, שכל ימיו בתשובה; כף עלינו להתנהג, אם אנו רוצים יום שמח, "יום מציין", ולא לדחות מיום ליום, אלא היום הזה כל זמן שאנו חיים, נדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שאנו מדברים אליו יתברך — נשמע ונתקבל בכל העולמות כלם. ובזה שאדם בא ומתודה להקדוש-ברוך-הוא, ואומר לו: "חטאתי, עויתי, פשעתי, פזאת וכזאת עשיתי", אינו זו משם עד שהקדוש-ברוך-הוא מוחל לו. לכן אם אתם יודעים שעשיתם דבר מגנה נגדו יתברך, או חטאתם, או בטלתם תורה וכו', הבה תבקשו סליחה ממנו יתברך. וכך אומרים חכמינו הקדושים (תורת כהנים בחקמי כו): אמר הקדוש-ברוך-הוא, שמיד שהם מתודים על עוונותיהם, מיד אני חונן ומרחם עליהם. לכן זאת עשו עוד היום הזה, והתודו על עוונותיכם, אף שנותרו לכם אלא שעות ספורות מהיום, כבר אמרו חכמינו הקדושים (פסחים ד): מקצת היום ככלו; מה שנותר

לכם עדין מהיום הזה, אם תעשו בקצת הזה איזה טוב, נחשב כאלו כל היום עשיתם טוב. לכן עתה הוא הזמן הטוב ביותר לפתח את הפה ולדבר אליו יתברך, ותדעו שכל דבור שמדברים — נשמע ונתקבל בכל העולמות. אבל לזה צריכים אמונה ברוחה ומזככת, כמובא (לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סב): אם היתה לאדם אמונה ברוחה ומזככת, שהוא יתברך נמצא ואין בלעדיו נמצא, והוא יתברך שוקד על שפתיו, אז תמיד היה מדבר אליו יתברך. אבל מפיון שאין זה ברור לאדם, לכן לא תמיד הוא מדבר אליו יתברך. על-כן אם הייתם יודעים בברור, שהקדוש-ברוך-הוא פה אתכם, הייתם מתנדים אליו, והיה מוחל לכם על כל עוונותיכם. ולמה אין לאדם אמונה? פי חטא, וכמו שכתוב (ספר-המדות, אות אמונה, סימן כב): הפשע של האדם מכניס כפירה לאדם; ובזה שאדם בא ומתנודה לפניו יתברך, הקדוש-ברוך-הוא מוחל לו. לכן, בני ובנותי היקרים! עשו כל אשר ביכלתכם, העקר שיהיה לכם "יום מצין", ואז תרגישו שהנכם אנשים אחרים לגמרי.

ג.

יגלה איך שפכל יום ויום אדם צריך לשמור עצמו
לא לעבור עברות, חס ושלום, אלא להרבות
במצוות.

בני ובנותי היקרים! עליכם לזכור, שפכל יום
ויום הוא דור חדש, כמו שכתוב (קהלת א, ד): "דור
הלך ודור בא", ואומרים חכמינו הקדושים (קהלת
רבה, פרשה א'): בכל יום ויום נולדים ששים רבוא
ובכל יום מתים ששים רבוא; פי כל יום ויום זה
דור שלם. ולכן בכל יום ויום צריכים לראות
שהיה "יום מצין", ואיך יכולים לזכות לזה?
על ידי שמקיימים מצוותיו ותברך בשמחה עצומה.
פי כן אומרים חכמינו הקדושים (תנחומא תצא ב):
רמ"ח מצוות עשה יש בתורה, כמנן איברים
שפאדם, ובכל יום ויום צועקים על האדם עשה
אותנו, שתקיה בזכותנו, ותאריך ימים; כל יום
ויום אברי האדם מעוררים אותו, שיקים בהם
מצוותיו ותברך ביום הזה דיקא. וכן אומרים
חכמינו הקדושים (שחר טוב משלי לא): בני ישראל
נצטוו על רמ"ח מצוות עשה כנגד האיברים, וכל
אבר ואבר אומר לאדם, בקשה מקי, עשה פי

מצוה זו; אבל אין אדם מסגל לשמע את קול
 אבריו שמעוררים אותו — תעשה בי מצוה; פי
 באמת אם אדם היה זוכה לעשות בכל יום מצוות
 להקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה היה מתגלה אליו
 אור אין סוף ברוך הוא, פי כל מצוה ומצוה היא
 המשכת רוחניות אלקות בזה העולם, ולכן אשרי
 האדם הזוכה לקיים מצוותיו בתברו, ובפרט
 בפסקים את המצוות בשמחה עצומה. ולכן
 אומרים חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה לז, סימן
 ט): למדך תורה הרה ארץ, שכשיהיה עושה אדם
 מצוה, יהא עושה אותה בלב שמחה. ואמר רבנו ז"ל
 (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כו), אשר משה רבנו
 נמצא אצל כל אחד ואחד, ומלבש בכל אבר ואבר,
 והוא מעורר אותו לקיים מצוה השיכת לכל אבר
 ואבר.

לזאת, בני ובנותי הקרים! היום הזה הוא
 "יום מצין", תעשו איזו מצוה בשביל הקדוש-
 ברוך-הוא, פי היום הזה אף פעם לא ישוב אליכם;
 תדברו אל הקדוש-ברוך-הוא, שזו מצוות התפלה,
 תתחזקו באמונה פשוטה, שזו מצוות הדבקות באין
 סוף ברוך הוא, תלמדו תורה, אשר אין מצוה

גדולה יותר מלמוד תורה, כי בכל דבור ודבור של
למוד התורה, מקימים מצות עשה, כל ברכה
וברכה שאדם מברך להקדוש-ברוך-הוא — זו
מצוה, כל פרוטה ופרוטה שתתנו לצדקה — זו
מצוה. תכבדו הוריות ותקימו מצוה, ולא בחנם
שאומרים חכמינו הקדושים (ברכות נו:): אפלו
ריקנין שברך מלאים מצוות פרמון; וחבל שהיום
הזה ילך לנו. הן אמת שעברו עליכם משברים
וגלים, ונראה לכם שהיום הזה אינו היום שלכם,
עם כל זאת אתם יכולים לעשות מהיום הזה "יום
מצין", אם תקימו את המצוות ובפרט בשמחה.
ואומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה, פרשה לב,
סימן ו'): עושה אדם מצוה אחת, נותן לו הקדוש-
ברוך-הוא מלאך אחד, עושה שתי מצוות, נותן לו
שני מלאכים, עושה הרבה מצוות, נותן לו
הקדוש-ברוך-הוא חצי מחנהו; אתם יכולים עדין
לקיים את זאת, אם לא תהיו בטלנים. ותתישבו
שהיום הזה כבר לא יחזר לכם אף פעם. ולכן מה
שנותר לכם מהיום הזה — תעשו את זאת "יום
מצין", ואם הנה לכם ריב בבית, תשלימו כבר
עתה, ואל תלכו לישן קדם שהשלמתם, כי פשאיש
ואשה גרים יחד באהבה — השכינה ביניהם,

כְּמֵאמָרָם וַ"ל (סוֹטָה יז): אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה
 בִּיגִינָהם; לְאִישׁ יֵשׁ י' וְלְאִשָּׁה ה', וּבְיַחַד זֶה י"ה,
 אָבֵל בֵּינוֹן שְׂרָבִים בִּיגִינָהם, פּוֹרַחַת הִי מֵהָאִישׁ, וְהִיא
 מֵהָאִשָּׁה, וְנִשְׁאָר אִשׁ וְאִשׁ וְשׁוֹרְפִים זֶה אֶת זֶה. לְכֵן
 אֵל תֵּלְכוּ לִישָׁן, קִדָּם שְׂאֲתָם מִשְׁלִימִים זֶה עִם זֶה.
 וּכְמוֹ-כֵן אִם יֵשׁ לָכֶם אִיזָה פְּעַס עַל מִישָׁהוּ, אֵל
 תִּשְׁכְּבוּ עַל יְצוּעֵיכֶם, בְּטָרָם תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶם
 לְמַחֵל לְזוּלָת, כִּי זוֹ עֲבוֹדַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְשֹׁבֵר אֶת
 הָאָדָם, וְלוֹמֵר לוֹ, שְׁהִיֹּם הַזֶּה אֵינּוּ יוֹם, וְזֶהוּ יוֹם
 עֲצוּב וְכוּ', וְכֵךְ הוֹלֵךְ אָדָם בְּטֵל, בְּיָאוֹשׁ וּבִדְכָאוֹן,
 עַד שֶׁהוֹלֵךְ לִישָׁן, וּמֵאֲבֵד אֶת יוֹמוֹ בִּיְדָיו. לְכֵן אֵל
 תְּהִיֹּ בְטֵלָנִים, זָכְרוּ הַיֵּטֵב, שְׁהִיֹּם הַזֶּה הוּא "יוֹם
 מְצִיָּן" לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְאִם תֵּלְכוּ בְּאֶפֶן
 הַזֶּה, כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם יִהְיוּ יָמִים מְצִיָּנִים. וְאוֹמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵין מִכּוֹת כג): יִשְׁנֵן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
 שָׁנִים וְחֲמִשָּׁה יָמִים בְּשָׁנָה כִּנְגֵד שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת
 שָׁנִים וְחֲמִשָּׁה לְאוּיָן, וְכָל יוֹם וָיוֹם צוּעֵק לְאָדָם:
 אֵל תַּעֲשֶׂה בִי רַע, אֵל תַּעֲשֶׂה בִי עֲבָרָה.

וְלָכֵן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! הִבֵּה נַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה
 שְׁלֵמָה עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה, בְּמָה שְׁנוֹתָר לָנוּ בּוֹ, וְנִתְחַלֵּל
 לְסַפֵּר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל אֲשֶׁר מַעֲיֵק לָנוּ; כִּי

באמת הדרך הזו שגלה לנו רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כה), שאדם צריך להרגיל עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא באשר ידבר האיש אל רעהו והבן אל אביו, לילף בשדה או ביער, ולדבר אליו תברך, ואף שבתחלה ידמה לו, שאף אחד אינו צריך אותו, אף באמת הקדוש-ברוך-הוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, ולמה אין מרגישים את זאת? אלא מרב חטאים שאדם חטא, לבו מעקם בספקות, המזח מבלבל בקשיות. אבל אם יתבודד בעקשנות גדולה בכל יום, סוף כל סוף יתגלה אליו האור אין סוף ברוך הוא, וירגיש את הקדוש-ברוך-הוא באפן כזה, שלא ירצה לעזבו, ויאהב את בוראו באהבה גדולה מאד. ולכן אשרי האדם המתחזק באמונה פשוטה בו תברך, וכל מצוה ומצוה שמקבל על עצמו, עושה אותה באמונה פשוטה, ועל-ידי-זה יזכה למדרגות רמות בעבודת השם. וזה שייך לכל יהודי, כי כל יהודי הוא חלק אלוך ממעל. ולכן אומרים חכמינו הקדושים (מדרש אנדה): כל המקבל עליו מצוה אחת באמונה, כדאי הוא שתשרה עליו רוח-הקדש; מהי רוח-הקדש? אומר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא), כשיהודי זוכה ומקדש ומטהר את עיניו, אזניו,

חטמו ופיו, על-ידי-זה מחו מזדבן, וזוכה להרגיש
רוחניות חיות אלקות בזה העולם, עד שנמשכת
עליו רוח דקדושה, ומרגיש את הקדוש-ברוך-הוא,
ואין עוד נעם וזיו וחיות ודבקות יותר מזו, שאדם
חש את הבורא יתברך שמו.

ד.

וגלה מעלת כל בר ישראל, אשר משתדל לקרב
יהודים אליו יתברך בכל יום, ולעשות חסד עם
זולתו.

בני ובנותי היקרים! עליכם לזכור, אשר היום
הזה הוא "יום מצין". ומתי תזכרו להבין את זאת?
אם תרגילו עצמכם לעשות חסד זה עם זה; כי אין
עוד דבר יותר יקר אצלו יתברך כמו מדת החסד,
שאדם גומל חסד ועושה טובות עם הזולת. לכן
הצדיקים הקדושים אינם נקראים צדיקים, אלא
בשעושים טוב. וכמאמרם ו"ל (מדרש פהלים ז, ח):
אין אדם נקרא צדיק, אלא אם-כן הוא טוב, כמו
שכתוב (ישעיה ג, ט): "אמרו צדיק פי טוב"; ולהפך,
מי שהוא איש רע ובליעל, וגומל רעה לזולתו,
הוא רשע מרשע, מסטרא דשטן, ולכן יש לו יום

מר, הוא מתחיל עם כלם, וממילא כלם מתחילים
 עמו. וכמו שכתוב (בראשית טו, יב): "ידו בכל ויד
 כל בו"; לכן אנו שומעים בני־אדם המתלוננים,
 שכלם מתחילים עמם וכו', אין זה נובע אלא
 מחמת שיש להם עסק עם כל אחד, אזי לכלם יש
 עסק עמם. לזאת, אם אתם רוצים לזכות ל"יום
 מצין", תתחילו לסייע זה לזה, אשר דבר זה חשוב
 מאד בעיניו יתברך. וכמאמרם ו"ל (ילקוט הושע, רמז
 חקכב): אמר הקדוש־ברוך־הוא, חביב עלי חסד
 שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח לפני
 שלמה; כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד
 שיהודי עושה עם הזולת, יהודי המחזק ומעודד
 ומשמת את רעהו, זו המצוה הגדולה ביותר, וכנה
 מגלה שאוהב את הבורא יתברך שמו, כי כל יהודי
 בן של הקדוש־ברוך־הוא, כמו שכתוב (דברים ז,
 א): "בנים אתם להנ"ה אלקיכם"; וכמו שבן־מלך
 אוהב את המלך, שהוא אביו, כמו־כן כל בר
 ישראל אוהב את אביו, שהוא אבינו שבשמים.
 ומאין אנו יודעים שיש לנו אהבה לבורא יתברך
 שמו, כי בזה העולם יכולים להטעות עצמו מאד,
 כמו שאמר רבנו ו"ל (שיחות־הר"ן, סימן נא): העולם
 מטעה מאד. ראו לא להטעות עצמכם; ויכולים

לחיות בטעויות וכו', ולחשוב שאנו אוהבים את הבורא ותברך, ולמעשה טעות בדינו. לכן הסימן הוא — אם אנו אוהבים את הזולת, סימן שאנו אוהבים את הקדוש־ברוך־הוא, אם אנו נותנים צדקה לזולת, סימן שאנו אוהבים את השם ותברך. לכן אומרים חכמינו הקדושים (כתבות סת.): כל המעלים עיניו מן הצדקה כאלו עובד עבודה זרה, רחמנא לישזבן; בא עני ומתדפק על דלתך, תקבלהו בסבר פנים יפות, כי כף מובא בזהר (חלק א', קד.), את מי שהקדוש־ברוך־הוא אוהב — שולח לו עני.

לזאת, בני ובנותי היקרים! אם אתם רוצים לזכות לבית מצין, פשיבוא אליכם עני, אל תשלוך את הבן או הבת לומר: האב לא נמצא, או האם לא נמצאת, כי חס ושלום, אתם יכולים באמת לגרם לעצמכם, שהאב או האם לא יהיו בבית, בר מינן; כי צריכים להזהר לעשות צדקה וחסד עם כל עני. וכן אומרים חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה לד, סימן י'): העני הזה עומד על פתחך, והקדוש־ברוך־הוא עומד על ימינו ונותן לך שכרך, ואם לא נתת לו, דע, שמי שעומד על

ימינו — פורע מפקד; ומי עומד על ימינו?
הקדוש-ברוך-הוא; כמו שכתוב (תהלים קט, לא):
"כי יעמד לימין אביון"; אם-כן, עליכם לדעת,
שכל יום ויום הוא "יום מצין", יום שמחת, כל יום
יכולים לזכות בו לאמונה ברוחה ומזככת, אם רק
תעשו צדקה זה עם זה, אם תאהבו זה את זה, אם
תעקרו את הגזענות הארוחה, אם תעזבו את
השנאה שיש לכם כלפי הזולת, שזה הסמ"ך-מ"ם,
שכל ענינו: 'הפרד ומשל', כל ענינו לעשות
פרודים בין נשמות ישראל. וכך עושים היום
הערב-רב, באים בהסתות בכל יום ויום, בכל שעה
ושעה, ועלינו זה לעמת זה לגלות את הקדוש-
ברוך-הוא, ודיקא על-ידי-זה נזכה להיות פלים
לקבל בהם אור זיו וחיות הפורא ותברך שמו.
והקדוש-ברוך-הוא ישלח לנו את מלך המשיח,
שיבנה לנו את בית-המקדש, ושם יתקבצו כלל
נשמות ישראל, ועל-ידי-זה תהיה הגאולה, ונזכה
לראות במו עינינו גלוי שכינה, אמן ואמן!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלֵיּוֹת הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצַלְחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחֵיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֵמָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסָלָב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרִסְלָב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתו בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כס: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נסביהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: ד כי יומם וליילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קין סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשפילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו

א אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

כז

בלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסוכנו: יא
שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא * למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה ומלטהו
** ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי
חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות
שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי
יחשבו רעה לי: ט דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש
שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: יג ואני
בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד
העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי
תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני
אלהים: ד היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמר אלי כל היום איה אלהיך:
ה אלה אצוקה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול
רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי
עוד אודנו ישועות פניו: ז אלוהי עלי נפשי תשתוחח על כן אצוקך מארץ ירדן
וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריך כל משכריך וגליך
עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: י אומרה
לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי
תרפוני צוררי באמרם אלי כל היום איה אלהיך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית
להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארבו לנפשי גורו עלי עזים לא פשעי

תקון הפללי

וְלֹא חָטָאתִי יי' ה' בְּלִי עוֹן וְיִצְוֹן וְיִכְוֹנֵנוּ עוֹרָה לְקִרְאתִי וְרָאָה: ו וְאֵתָהּ יי'
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיִצָּה לְפָקֵד כָּל הַגּוֹיִם אֶל תַּחַן כָּל בְּגֵדֵי אֹן
 סֵלָה: ז יְשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חֲבֻבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שָׁמַע: ט וְאֵתָהּ יי' תִּשְׁחַק לָמוּ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֲלֵיךָ
 אֲשַׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמֵי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרֵי: יב
 אֶל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנָי: יג חֲטָאת
 פִּימוּ דַבָּר שִׁפְתֵימוּ וְיִלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמִאֲלֹה וּמִפְּחָשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלְהָ בַחֲמָה כִּלְהָ
 וְאִנְמוּ וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וְיִשׁוּבוּ לְעָרֵב
 יִהְיוּ כְּכֹלֵב וְיִסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאַכֹּל אִם לֹא יִשְׁבַּעוּ וְיִלְיִנוּ: יז וְאִנִּי
 אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְנֶן לְבַקֵּר חֲסָדֶךָ כִּי הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֲלֵיךָ
 אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוֹתָיו לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה קוֹלִי
 אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדִי לִלְוֶה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג
 מֵאִנָּה הִנָּחַם נִפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַשֵּׂף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקְדָּם שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
 ז אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בְּלִילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וְיִחַפֵּשׁ רוּחִי: ח הַלְעוֹלָמִים יִנָּח אֲדַנִּי
 וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חֲנוּת
 אֶל אִם קָפֵץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכְּרֹר
 מֵעַלְלֵי יָהּ כִּי אֲזַכְּרָה מִקְדָּם פְּלֹאֵךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
 יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכֶךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אֵתָהּ הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ
 בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלֶּת בְּזוֹרַע עֲמָךְ בְּנֵי יַעֲקֹב וְיוֹסֵף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיִּם אֱלֹהִים
 רְאוּךָ מִיִּם יְחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ תִהְמוֹת: יח זָרְמוּ מִיִּם עֲבוֹת קוֹל נִתְנָנוּ שְׁחָקִים אֵף
 חֲצִצְיָה יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבֵּל רְגֹזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ:
 כ בְּיָם דְּרָכֶךָ וּשְׁבִילֶךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נְחִיתָ כִּצְאָן עֲמָךְ בְּיַד
 מִשָּׁה וְאֶהְרֶן:

תקון הפללי

כט

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב
בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש
עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ
וחלף לערב ימולל ויבש: ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונתינו
לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה:
י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון
כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו פן
הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר
חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה:
טז יראה אל עבדיך פעלך והדרך על בניהם: יז ויהי נעם אדוני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי
ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתי ומשפטי פיו: ו זרע
אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר
לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לך אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל
תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בככל רגלו ברזל באה נפשו: יט
עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו:
כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם:
כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו
מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן

תקון הפללי

אֲשֶׁר בָּחַר בוֹ: כו שָׁמוּ בָם דְּבָרֵי אֲתוּחָיו וּמִפְתִּיחַי בְּאֶרֶץ חָם: כח שְׁלַח חֲשָׁךְ וַיִּחְשֶׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: כט הִפֵּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם: ל שֶׁרָץ אֲרָצָם צָפְרָדַעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עֶרֶב כְּנִים כָּל גְּבוּלָם: לב נִתַּן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ לְהַבֹּת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֱנַתָּם וַיִּשְׁבַּר עֵץ גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלֶּק וַאִין מִסְפָּר: לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: לו וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם: לז וַיֹּצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאִין בְּשִׁבְטֵי כוֹשֵׁל: לח שָׁמַח מְצָרִים בְּצִאתָם כִּי נָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהֵאִיר לַיְלָה: מ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׁלוֹ וְלַחַם שְׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוָבוּ מַיִם הִלְכוּ בְּצִיּוֹת נְהָר: מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת אֲבָרְהָם עֲבָדָיו: מג וַיֹּצֵא עֲמוֹ בְּשִׁשּׁוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בְּעִבּוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם כפינו בזכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בה: ח בת בכל השרודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו בגבורתו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגב וכנור: ד הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרופעה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתולכנו ותצעידנו לשלום. ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו מפף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומפל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כ"י מלאכי'ו יצו'ה ל'ף לשמרך בכל דרכיך:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכנית אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

**בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!**

72x12 ש"ח

פנסי שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"

מכתב מהצדיק מיבטאל

50x12 ש"ח

פנסי יום

101x12 ש"ח

פנסי חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

מי לא צריך ישועה!?!

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלה, לזר, רמב)

ועכשיו **בפורמט מיוחד** לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666